

3649 31. Marts 1887: Eneſte Beh. af Lovf. om en Jernbane fra Slagelse til Næſtved. 3650

uden Trusel. Jeg nærer, ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, ikke nogen Forventning om, at der vil komme Noget ud af Fællesudvalg — maaske der ikke en Gang kommer noget Fællesudvalg i Stand, maaske der ikke en Gang er Tid dertil — men da jeg ikke finder det rigtigt, at man standser denne Sag i Forventning om muligvis ved Hjælp af den at kunne sætte en anden Sag igjennem, saa kan jeg ikke følge de Herrer. Jeg har fulgt dem, og jeg har efter bedste Evne støttet dem, jeg har prøvet paa at bruge denne Sag som Waaben til Bedste for Løgstør-Banen i Landstinget, derfor stemte jeg for Sammenfoblingsparagrafen sammen med de Herrer ved tredje Behandling. Men naar der nu er Tale om, at denne Lov skal strinlægges, saafremt dens Gjennemførelse i Virkeligheden skal bero paa Løgstør-Banens eller Viborg-Banens Gjennemførelse, saa kan jeg ikke følge de Herrer, saa nøie Forbindelse er der ikke mellem os. Jeg tror, at de Herrer kunne være tilfredse med, at Gjennemførelsen af den sjællandske og jydſke Bane stilles paa lige Vilkaar med Hensyn til Tilskudet, de have ikke Ret til at kræve Mere; hvis de kræve Mere, saa anser jeg det ikke for en tilbørlig Brug af den Overvægt, som Flertallet her i Thinget giver dem.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg kan ikke forſtaa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne stiller sig saaledes. Den ærede Ordfører sagde om dette Forslag, at der fra Landstingets Side ikke er viist nogen Smødefommen hverken i dette Lovforslag eller i det andet. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg har lige i Modætning dertil udtalt i Landstinget, at Lovforlaget nu forelaa ens vedtaget i begge Thing; det kan man sige er formelt urigtigt, men reelt er det rigtigt. Naar man vil se de Endringer, som de Herrer nu have stillet, da gaa de ud paa i § 1 at indſætte 1889 i Steedet for 1890. Tallet 1890 er imidlertid en Folge af det, som de ærede Medlemmer foreslog herved, idet de have foreslaaet, at i § 1 skal der sættes 1ste Januar 1888 som den Frist, der gives Kommunerne, inden hvilken de skulle erklære sig, om de ville give Tilskud eller ikke. Naar man forrhytter

Forholdet saaledes, at Kommunerne have Tid til at betænke sig indtil 1ste Januar næste Aar, saa maa Folgen deraf ogsaa blive, at Bygningen maa udskydes, og saa maa Fristen, inden hvilken Banerne skulle være færdige, ogsaa udskydes, og Paragrafen derom forandres. Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Holbælt Amts 3die Valgfreds (Tauber) siger, at Kommunerne kunne være enige om en Maaned, og saa kunde man bygge strøg og føre sine Undersøgelser videre, i saa Fald bliver den ſtete Endring kun formel. Det næste Forslag er ogsaa formelt; det retter 3,370,000 Kr. til 3,570,000 Kr. Jeg skal her minde om, at jeg ved en tidligere Behandling gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 3die Valgfreds (Thermoes), som havde bragt det Tal frem, havde valgt et galt Tal, og jeg tillod mig at sige: Jeg skal søge dette Tal rettet i Landstinget. Dette Tal her er det rette Tal, det betyder nemlig, at Slagelse—Næstved Banen skal bygges med 45 Punds Skinner og Stigning 1: 150. Det er altsaa Noget, Landstinget er gaaet ind paa, ſjøndt det var enigt med mig om, at det var mindre heldigt at gaa fra den sværere 63 Punds Skinne til den lettere 45 Punds. Dette Forslag er altsaa for saa vidt formelt, som det er en Rettelse af et Tal, der gjør, at Tallet nu udtrykker det, som dette Thing har villet, at det skulde udtrykke. Begge Endringer ere altsaa en Folge af tidligere Vedtagelser i Folkethinget, og Forslaget foreligger her som vedtaget af Folkethinget i Realiteten, men med den Smødefommenhed, at Landstinget er gaaet ind paa det, Folkethinget ønskede, med Undtagelse af Sammenfoblingen.

Nu siger den ærede Ordfører, at man bør ellers ikke sammenfoble, men her bør man det. Hvorfor i al Verden bør man gjøre det her? Her foreligger en Jernbane-lov, som begge Thingene i Realiteten ere enige om, og som kan vedtages som sagt med Endringer, der ere enslydende vedtagne af begge Thing; den kan saas vedtages, som man er enig om at vedtage den. Hvorfor i al Verden skulde man saa ikke vedtage den af Hensyn til, at man ikke kan enes om en anden Lov? Jeg skal gjøre en Bemærkning om den anden Lov, hvor man